

"ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ"
ΟΜΑΔΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
του Συλλόγου Κοινωνικών Ανθρωπολόγων Ελλάδας (ΣΚΑΕ)

Η Ομάδα Ειδικού Ενδιαφέροντος για την **"Ανθρωπολογία του Χορού"**
με την υποστήριξη του ΣΚΑΕ και του Εργαστηρίου Ανθρωπολογικής Έρευνας (Τμήμα Κοινωνικής
Ανθρωπολογίας Παντείου Πανεπιστημίου)
οργανώνει, την Παρασκευή, 21 Οκτωβρίου 2022, στις 18.30
διαδικτυακή ημερίδα για τη μελέτη του χορού με τίτλο:

***The glocalization of dance:
Studying performative practices in transnational contexts***

Dance has been studied as a modern global-local phenomenon, which, from a cultural practice at a local, regional and national scale, has become part of transnational cultural flows and systems as well as political, economic and social networks. Various dance genres, and the institutions and people, who participate in, perform and attend them, are transformed into identity practices of immigrant groups, incorporated into an international, commercialized art market and become the object of decolonization in the context of a post-colonial critique.

New forms of dance performance are produced and constructed and re-integrated in local and national contexts as discourses and practices about culture. Consequently, they attribute new meanings to embodied experiences and aesthetic values and re-structure the relationship between the local and the global.

This session discusses the various meanings of dance practice and its kinesthetic and performative expression in multiple trans-local, trans-national and internationalized socio-cultural contexts. Drawing on contemporary theoretical and methodological approaches, it explores diverse contexts of social action (i.e. migration, transnationalism), the construction of boundaries, practices of power and dominance, and embodied experiences of subjectivity.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΝ

Παρασκευή, 21 Οκτωβρίου 2023
18.30-21.30 (EET)

- 1. Transnational hip hop, street and urban dance styles in Greece: Aspects of cultural appropriation, gender and resistance**
Dr Natalia Koutsougera, Department of Social Anthropology, Panteion University, Athens, Greece
- 2. Some initial thoughts on West African performers and the art of navigating a world of interrupted mobilities**
Dr. Hélène Neveu Kringelbach, Associate Professor in African Anthropology, Arts & Humanities Faculty, University College London, UK
- 3. Dance as migrant labor: embodying Cubanness on the European salsa scene**
Dr. Ruxandra Ana, Postdoctoral researcher, Adam Mickiewicz University, Poznań, Poland
- 4. Negotiating power through creative practice with stigmatised objects**
Dr Rowena Gander, International Performance Artist,
Lecturer in Dance, Edge Hill University, UK
- 5. Constructing ethnolinguistic identities through folk dancing: linguistic practices of Greek Cypriot speaker-dancers in London**
Eleftheria Sofroniou, PhD candidate, University of Westminster, London, UK

<https://zoom.us/j/95972058732>
Meeting ID: 959 7205 8732

Abstracts

Transnational hip hop, street and urban dance styles in Greece: aspects of cultural appropriation, gender and resistance

Dr Natalia Koutsougera

Hip hop and street dances often found under the umbrella of “urban dance styles” constitute translocal cultures and transnational scenes practiced by a wide range of youth nowadays. Hip hop culture hasn’t stopped its global expansion since the 1970s, however its original dance styles such as breakdance, popping, locking, hip hop party dance e.t.c. have become very popular the last two decades especially in urban settings. At the same time many street and club dance styles interwoven or correlating with hip hop dance styles during the 1970s, the 1980s and the 1990s such as house dance, waacking, voguing, dancehall e.t.c. are re-appropriated by heterosexual and queer populations inside or outside hip hop frameworks. Thus, today urban dance styles form separate dance scenes and are performed in global and local competitions, dance schools and public spaces, theater and dance settings, digital and activist realms. This presentation focuses on the development of urban dance scenes in Greece as a result of cultural appropriation, on the meanings of the dance practitioners, the constellations of their intersecting political economies, their imaginaries and relationships with transnational scenes and their local characteristics. Specifically, it refers to the aspects of gender, race, ethnicity and nationality amongst these dance populations and their interrelations with the notions of authenticity and “subcultural capital”, designating the contexts of resistance and subversion, inclusions and exclusions inside these scenes.

Some initial thoughts on West African performers and the art of navigating a world of interrupted mobilities

Dr. Hélène Neveu Kringelbach

In the 1990s and early 2000s, much of the scholarship on the performing arts celebrated the new insights afforded by the transnationalism paradigm and the ‘mobilities’ turn. There was both enthusiasm and concern about the intensified global circulation of people, things, ideas, capital, and of course music and dance forms. New research questioned whether these ‘mobilities’ reinforced the postcolonial world order, or whether they had the potential to make more visible previously marginalized artistic forms – a case in point being the debates on who ‘world music’ really

Περίληψεις

Διεθνικοί χοροί του χιπ χοπ, του δρόμου και της πόλης στην Ελλάδα: Διαστάσεις πολιτισμικής οικειοποίησης, φύλου και αντίστασης

Δρ. Ναταλία Κουτσούγερα

Οι χοροί του χιπ χοπ και του δρόμου που συχνά βρίσκονται υπό την σκέπη της ομπρέλας που ονομάζεται «αστικά χορευτικά στίλ» αποτελούν παγκοσμιοποιημένους πολιτισμούς και διεθνικές σκηνές που υιοθετούνται από μια μεγάλη μερίδα της νεολαίας στις μέρες μας. Αν και η κουλτούρα του χιπ χοπ από τη δεκαετία του 1970 και έπειτα δεν σταμάτησε να εξαπλώνεται και να εξελίσσεται παγκοσμίως, τα χορευτικά στίλ που την απαρτίζουν όπως το μπρέικντανς, το πόπινγκ, το λόκινγκ, το χιπ χοπ πάρτι ντανς κ.α. ανέπτυξαν ιδιαίτερη δημοφιλία την τελευταία εικοσαετία ιδιαίτερα σε αστικά περιβάλλοντα. Διάφορα χορευτικά στίλ του δρόμου που αναπτύχθηκαν παράλληλα και σε συνύφανση με το χιπ χοπ τις δεκαετίες του 1970, 1980 και 1990 στην Αμερική και συχνά αποτελούν και κλαμπ σκηνές (house dance, waacking, voguing, dancehall, afrostyles) επαναοικειοποιήθηκαν από ετεροσεξουαλικά και κούρη άτομα εντός ή εκτός χιπ χοπ συμφραζομένων. Τα αστικά χορευτικά στίλ στο σύνολό τους αποτελούν συχνά ξεχωριστές χορευτικές σκηνές που επιτελούνται σε παγκόσμιους και τοπικούς διαγωνισμούς, σε σχολές χορού και δημόσιους χώρους, σε χοροθεατρικές παραστάσεις, στο διαδίκτυο ή και σε ακτιβιστικά δρώμενα. Η συγκεκριμένη εισήγηση εστιάζεται στην εξέλιξη των σκηνών αυτών στην Ελλάδα ως αποτέλεσμα πολιτισμικής οικειοποίησης, στις νοηματοδοτήσεις των χορευτικών υποκειμένων, στις αλληλοδιαχεόμενες πολιτικές τους οικονομίες, στη σχέση τους με τις διεθνείς σκηνές και στις φαντασιακές συγγένειες με τις σκηνές αυτές, αλλά και στα τοπικά τους χαρακτηριστικά. Πιο συγκεκριμένα αναφέρεται στις διαστάσεις του φύλου, της φυλής αλλά και της εθνικότητας στους χορούς αυτούς, στις διαπλοκές αυτών με τις έννοιες της αυθεντικότητας και του «υποπολιτισμικού κεφαλαίου» σκιαγραφώντας τα περιεχόμενα αντίστασης και ανατροπών, συμπεριλήψεων και αποκλεισμών στις σκηνές αυτές.

Κάποιες αρχικές σκέψεις για καλλιτέχνες από τη Δυτική Αφρική και την τέχνη της περιήγησης σε έναν κόσμο από ανακοπτόμενες κινητικότητες

Dr. Hélène Neveu Kringelbach

Κατά τη δεκαετία του 1990 και στις αρχές του 2000, μεγάλο μέρος της παραγόμενης γνώσης για τις επιτελεστικές τέχνες συνδέθηκε με τις νέες ιδέες που προέκυψαν από τη μελέτη της δι-εθνικότητας και την εστίαση στην «κινητικότητα». Υπήρξε ενθουσιασμός αλλά και ανησυχία για την εντατικοποιημένη κίνηση ανθρώπων, πραγμάτων, ιδεών, κεφαλαίων και, βέβαια, μουσικών και χορευτικών μορφών. Η νεότερη έρευνα αμφισβήτησε κατά πόσο αυτές οι «κινητικότητες» ενίσχυαν τη μετα-αποικιακή παγκόσμια τάξη πραγμάτων ή αν είχαν τη δυνατότητα να κάνουν πιο ορατές

empowered (cf. Stokes 2004). Since then, there has been growing recognition that a focus on mobility in its multiple forms risked obscuring important aspects of the 'social life' of art worlds. There is a need to reconsider the relationship between mobility and immobility, between those with the capability to move and those without, or between moving and 'staying put' at different stages of artistic lives. For example, how have increasingly restrictive migration regimes shaped what performing artists do, particularly on the African continent? Do we need to reconceptualize our object of study and time scales altogether? Drawing on ongoing research with artists in Senegal and in migration contexts, this presentation makes preliminary attempts to address these questions.

Dance as migrant labor: embodying Cubanness on the European salsa scene
Dr. Ruxandra Ana

The paper addresses the ways in which Cuban artistic and embodied labor is extracted and exchanged through the mechanisms of transnational mobilities. Cuba – as imaginative construction – holds a central position on the global dance marketplace, which values or devalues dancers for their race and ethnicity. Dance becomes a cultural resource that can ensure mobility, as bodily skills and cultural capital are employed in order to secure sources of income. Dance careers hold the promise of transformation into independent, self-sustaining performers, yet they unfold on a dance market that exposes dancers to periods of irregular and precarious situations.

Negotiating power through creative practice with stigmatised objects
Dr Rowena Gander

With interest in longstanding scholarly debates surrounding high heels and the vertical pole, and how they are either adding to or dissolving female subordination (Bartky, 1982; Jeffreys, 2005; Penny, 2010; Wright, 2007; Dilley 2014), this presentation seeks to unpick how I achieve a sense of power and subjectivity in my work as a solo performer, who

προηγούμενες περιθωριοποιημένες καλλιτεχνικές μορφές – ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσαν οι συζητήσεις σχετικά με το ποιους πραγματικά κινητοποιούσε η «μουσική του κόσμου» (βλ. Stokes 2004).

Έκτοτε, είναι αυξανόμενη η διαπίστωση ότι η εστίαση στην κινητικότητα, στις πολλαπλές της μορφές, μπορεί να συσκοτίσει σημαντικές πτυχές της «κοινωνικής ζωής» των κόσμων της τέχνης. Υπάρχει ανάγκη να επανεξεταστεί η σχέση ανάμεσα στην κινητικότητα και τη μη-κίνηση, ανάμεσα σε αυτούς/ες που έχουν τη δυνατότητα να κινηθούν και σε όσους/ες δεν την έχουν, ή ανάμεσα στην κίνηση και την αδράνεια σε διαφορετικά στάδια της καλλιτεχνικής ζωής. Για παράδειγμα, πώς έχουν διαμορφώσει οι ολοένα και πιο περιοριστικές διεργασίες της μετανάστευσης αυτά που κάνουν οι καλλιτέχνες/ιδες του θεάματος, ιδιαίτερα στην αφρικανική ήπειρο; Χρειάζεται να αναθεωρήσουμε το αντικείμενο μελέτης μας και τις χρονικότητες συνολικά; Βασισμένη σε έρευνα, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, σχετικά με καλλιτέχνες από τη Σενεγάλη και μεταναστευτικά περιβάλλοντα, η παρουσίαση επιχειρεί να συζητήσει, σε προκαταρκτικό επίπεδο, τα παραπάνω ερωτήματα.

Ο χορός ως πεδίο εργασίας για μετανάστες: Ενσαρκώνοντας την 'κουβανικότητα' στην ευρωπαϊκή σάλσα σκηνή
Dr. Ruxandra Ana

Η ανακοίνωση πραγματεύεται τους τρόπους με τους οποίους η κουβανέζικη, καλλιτεχνική και ενσώματη δραστηριότητα αποτελεί αντικείμενο εξαγωγής και ανταλλαγών μέσω των μηχανισμών της δι-εθνικής κινητικότητας. Η 'Κούβα' – ως κατασκευή του φαντασιακού – κατέχει κεντρική θέση στην παγκόσμια αγορά χορού, στην οποία η αξία των χορευτών/τριών εκτιμάται ή απομειώνεται με βάση τη φυλή και την εθνοτική τους ταυτότητα.

Ο χορός μετατρέπεται σε πολιτισμικό πόρο, ο οποίος μπορεί να διασφαλίσει την κινητικότητα, καθώς οι σωματικές δεξιότητες και το πολιτισμικό κεφάλαιο μπορούν να δημιουργήσουν πηγές εισοδήματος. Οι καριέρες στο χορό εμπεριέχουν την υπόσχεση ότι οι καλλιτέχνες/ιδες θα είναι ανεξάρτητοι/ες και αυτοσυντηρούμενοι/ες. Ωστόσο αυτά συμβαίνουν σε μια αγορά χορού, η οποία αφήνει έκθετους/ες τους χορευτές και τις χορεύτριες σε διαστήματα επισφάλειας και μη κανονικότητας.

Η διαπραγμάτευση της εξουσίας μέσω μιας δημιουργικής πρακτικής με στιγματισμένα αντικείμενα
Dr. Rowena Gander

Ορμώμενη από το ενδιαφέρον για τις επιστημονικές συζητήσεις σχετικά με τα ψηλοτάκουνα παπούτσια και την μεταλλική στήλη του roll dancing και τον τρόπο με τον οποίο συμβάλλουν στην ενίσχυση ή αποτροπή της γυναικείας υποταγής (Bartky, 1982; Jeffreys, 2005; Penny, 2010; Wright, 2007; Dilley 2014), η παρουσίαση αυτή επιδιώκει να περιγράψει τους τρόπους με τους οποίους

dances with the stigmatised objects noted above. Specifically, I will draw examples from the creative processes of two acclaimed performance works, *The Ten Inch Heels* (2019) and *Barely Visible* (2022), to highlight my embodied experience as a performer and creator, and how I am able to negotiate and resist subordination and objectification, by blending contemporary methodologies including autoethnography and practice-based research. Examples are supported by primary data that has been collected through artist / audience discussion, journal entry and video documentation of the live performances.

Constructing ethnolinguistic identities through folk dancing: linguistic practices of Greek Cypriot speaker-dancers in London

Eleftheria Sofroniou

In this presentation, I examine the role of folk dancing as a means for the construction of ethnolinguistic identities in a diasporic context. Focusing on London's Greek Cypriot diaspora in London, I investigate the complexities of the language–identity–folk dancing nexus. My research's aim is the ethnographic data to be examined through the lens of the linguistic and dancing practices, styles and procedures, scrutinizing how folk dancing classes and performances operate as a context, where heritage speakers can develop their ethnolinguistic identities. My research's goal is to observe whether these styles and multilingual practices foster the continuous use of Cypriot Greek and counter the effects of intergenerational shift to English. Taking into account that Cypriot Greek is a non-standardized linguistic variety, and its maintenance is threatened by the dominance of English and the lack of institutional support in Greek-speaking contexts, I address the following question: Can folk dancing settings be a fruitful arena for the (re)production of ethnolinguistic identities? In doing so, I treat language as a semiotic resource, adopting a broader holistic and multimodal perspective and highlighting the innovative and imaginative ways Greek Cypriots deploy in order to express themselves. I analyse Greek Cypriots' linguistic attitudes and styles as processes of meaning-making that draw on speaker-dancers' complex linguistic repertoires, their practices and translanguaging, which shape their perceptions and identities. In parallel, I treat traditional dance as an embodied cultural practice, a coordination of mind and body for the execution of dance performances and a powerful activity which enables dancers to obtain self-awareness, to experience the world through gestures and movements, to perform and to construct themselves,

επιτυχάνω μια αίσθηση δύναμης και υποκειμενικότητας στη δουλειά μου ως καλλιτέχνιδας, που χορεύει με τα παραπάνω στιγματισμένα αντικείμενα.

Συγκεκριμένα, θα χρησιμοποιήσω ως παραδείγματα δύο καταξιωμένα έργα, το *The Ten Inch Heels* (2019) και το *Barely Visible* (2022), για να τονίσω την ενσώματη εμπειρία μου ως περφόρμερ και δημιουργού, αλλά και τους τρόπους με τους οποίους διαπραγματεύομαι και αντιστέκομαι στην υποταγή και την αντικειμενοποίηση, συνδυάζοντας σύγχρονες μεθοδολογίες, συμπεριλαμβανομένης της αυτοεθνογραφίας και της έρευνας που είναι προσανατολισμένη στην πρακτική. Τα παραδείγματα υποστηρίζονται από πρωτογενή δεδομένα που έχουν συλλεχθεί μέσω συζήτησης καλλιτέχνη/κοινού, εγγραφής σε ημερολόγιο και τεκμηρίωσης μέσω βιντεοσκόπησης των ζωντανών παραστάσεων.

Κατασκευάζοντας εθνογλωσσικές ταυτότητες μέσω του παραδοσιακού χορού: Γλωσσικές πρακτικές των Ελληνοκύπριων ομιλητών-χορευτών στο Λονδίνο

Ελευθερία Σωφρονίου

Σε αυτήν την παρουσίαση, εξετάζω τον παραδοσιακό χορό ως ένα μέσο για την κατασκευή των εθνογλωσσικών ταυτοτήτων, στο διασπορικό πλαίσιο. Επικεντρώνομαι στην ελληνοκυπριακή διασπορά του Λονδίνου, και έχω την περιέργεια και τον σκοπό να διερευνήσω την πολυπλοκότητα του τρίπτυχου γλώσσας-ταυτότητα-παραδοσιακός χορός. Ο σκοπός της έρευνάς μου είναι τα εθνογραφικά μου δεδομένα να εξεταστούν με βάση τις γλωσσολογικές και χορευτικές πρακτικές και τις διαδικασίες, μελετώντας παράλληλα πώς οι τάξεις των σχολών χορών και οι χορευτικές παραστάσεις μπορούν να λειτουργήσουν ως ένα πλαίσιο όπου οι ομιλητές-χορευτές μπορούν να κατασκευάσουν τις εθνολογικές τους ταυτότητες. Σκοπός της εργασίας μου είναι να μελετήσω αν αυτές οι πρακτικές και οι πολυγλωσσικές πρακτικές συμβάλουν στη συνέχιση της χρήσης της κυπριακής διαλέκτου και αντιστέκονται στη μετατόπιση της γλώσσας προς τα αγγλικά που παρατηρείται από γενιά σε γενιά. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κυπριακά δεν είναι μια καθιερωμένη γλωσσική διάλεκτος, και η διατήρησή της απειλείται από την κυριαρχία των αγγλικών και την έλλειψη της θεσμικής στήριξης σε ελληνικά ομιλούντα περιβάλλοντα, καταπιάνομαι με το εξής ερώτημα: Μπορούν τα χορευτικά περιβάλλοντα να αποτελέσουν μια γόνιμη αρένα, ένα εύφορο πεδίο και πλαίσιο για την παραγωγή και την αναπαραγωγή των εθνογλωσσικών ταυτοτήτων; Επιχειρώντας να απαντήσω αυτό το ερώτημα, αντιμετωπίζω τη 'γλώσσα σαν ένα σημειωτικό μέσο, υιοθετώντας μια ευρύτερη ολιστική και πολύτροπη σκοπιά και υπογραμμίζοντας τους καινοτόμους και ευρηματικούς τρόπους τους οποίους οι Ελληνοκύπριοι του Λονδίνου μεταχειρίζονται για να εκφραστούν. Μέσω της παρουσίας μου, επιχειρώ να αναλύσω και να εξετάσω τις γλωσσικές συμπεριφορές των Ελληνοκυπρίων ως διαδικασίες για να κατασκευάσουν νόημα και να επικοινωνήσουν, δίνοντας

or to envisage and to imagine an alternative representation of themselves. Besides, this research aims to explore how Greek-Cypriot speaker-dancers employ the embodied dance to express themselves and to construct their ethnic identities; how they employ and perform the embodied dance and how they embody the Greek culture, values and history through traditional dances.

έμφαση στα περίπλοκα γλωσσικά ρεπερτόρια των ομιλητών-χορευτών, τις πρακτικές τους και τη διαγλωσσικότητα που διαμορφώνουν και αποκαλύπτουν αντιλήψεις και ταυτότητες. Παράλληλα, αντιμετωπίζω τον παραδοσιακό χορό σαν μια πολιτιστική πρακτική ενσάρκωσης (embodied cultural practice), ένας συγχρονισμός μυαλού και σώματος για την εκτέλεση των παραστάσεων και χορευτικών κινήσεων, μια δυναμική δραστηριότητα η οποία δίνει τη δυνατότητα στους ομιλητές-χορευτές να αποκτήσουν αυτογνωσία, να γνωρίσουν τον κόσμο μέσα από κινήσεις, να παρουσιάσουν και να χτίσουν τις ταυτότητές τους και τους εαυτούς τους ή ακόμα και να οραματιστούν και να φανταστούν μια εναλλακτική παρουσίαση των εαυτών τους. Άλλωστε, η έρευνά μου επιχειρεί να εξερευνήσει πώς οι Ελληνοκύπριοι ομιλητές-χορευτές αξιοποιούν τον χορό της ενσάρκωσης (embodied dance) για να εκφραστούν, να κατασκευάσουν τις εθνικές τους ταυτότητες, να ενσαρκώσουν τον ελληνικό πολιτισμό, τις αξίες και την ιστορία μέσα από τους παραδοσιακούς χορούς.

Short CVs

Dr Natalia Koutsougera is a social anthropologist and director of ethnographic documentaries. Her doctoral thesis focuses on night clubbing, popular culture and working class youth cultures in Athens and she works at the intersection of anthropology of dance, contested space and identity, popular entertainment and gender. Her postdoctoral research revolves around hip hop, competition urban dance cultures and street femininities, while she uses audiovisual tools and ethnographic film to produce qualitative data. She has produced two ethnographic documentaries on gender, hip hop and street dance styles in Greece, entitled "Born to Break" (2011) and "The Girls are here" (2015) which participated in several documentary and ethnographic film festivals in Europe and Greece. She works as Laboratory Teaching Staff at Panteion University Athens. At present, she is conducting intercultural research and ethnographic filming about women's performativities in rap and urban dance styles.

Σύντομα βιογραφικά

Η Ναταλία-Αικατερίνη Κουτσούγερα είναι κοινωνική ανθρωπολόγος με ειδίκευση στην ανθρωπολογία των νεανικών πολιτισμών και της διασκέδασης, στις ανθρωπολογικές διαστάσεις του χορού και της ενσώματης μουσικής επιτέλεσης στη διαπλοκή τους με το φύλο. Η δουλειά της διακρίνεται από μια διεπιστημονική προσέγγιση και δραστηριοποιείται στη διασταύρωση επιστημονικών περιοχών όπως οι σπουδές νεανικής ηλικίας, η οπτική ανθρωπολογία, οι σπουδές χορού και επιτέλεσης, οι σπουδές φύλου και θηλυκοτήτων, ο λαϊκός πολιτισμός και οι σπουδές στο χιπ χοπ. Η διδακτορική της διατριβή εξετάζει τις νεανικές πρακτικές νυχτερινής «λαϊκής» διασκέδασης και τις επιτελεστικότητες του «λαϊκού» στα ελληνόδικα της Δυτικής Αττικής. Η μεταδιδακτορική της έρευνα περιστρέφεται γύρω από τις σκηνές του «δρόμου», του χιπ χοπ και των αστικών χορευτικών στίλ και εστιάζεται σε διαστάσεις έμφυλης επιτελεστικότητας, με έμφαση στη γυναικεία επιτελεστικότητα και στην αποδόμηση εννοιολογήσεων και νοηματοδοτήσεων της θηλυκότητας αλλά και σε ζητήματα που συνδέονται με θέματα έμφυλης εξουσίας και βίας όπως ο σεξισμός και ο αρρενωκεντρισμός. Επικεντρώνεται σε εκφράσεις και δυνατότητες κουήρινγκ στο πλαίσιο ετεροσεξουαλικών και κουήρ υποκειμενοποιήσεων. Στο πλαίσιο των μεταδιδακτορικών της ερευνών χρησιμοποιεί οπτικοακουστικά μέσα και μεθοδολογικές τεχνικές παρακολούθησης προσωπικών δικτύων και αστικών σκηνών. Έχει πραγματοποιήσει μέχρι στιγμής δυο ντοκιμαντέρ που έλαβαν μέρος σε πολλά εγχώρια και διεθνή φεστιβάλ ντοκιμαντέρ, όπως το «Πλασμένοι για να τα Σπάνε» (2011) και το «Τα Θηλυκά είναι Εδώ» (2015). Οι δημοσιεύσεις της περιλαμβάνουν κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους με θεματικές που αναφέρονται σε

μουσικοχορευτικούς και νεανικούς πολιτισμούς, σειρά άρθρων με διαδικασία κρίσης σε σημαντικά περιοδικά κοινωνικών και πολιτισμικών σπουδών που επικεντρώνονται στις σπουδές ανθρωπολογίας, φύλου, χορού, μουσικής και επιτέλεσης (π.χ. The Sage International Encyclopedia of Music and Culture, Conversations across the Field of Dance Studies 2018, Φεμινιστικά, The Unfamiliar: An Anthropological Journal, Genre, Sexualité & Société, Meridians: Feminism, Race, Transnationalism). Παράλληλα πραγματοποιεί δημοσιεύσεις, συνεντεύξεις, σχολιασμούς και κριτικές χορού σε Ιδρύματα Πολιτισμού, διαδικτυακές ιστοσελίδες παραστατικών τεχνών, χορού και χιπ χοπ (π.χ. Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, Dancetheater.gr, Hip Hop Dance Almanac). Εργάζεται ως Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό (Ε.Δι.Π.) στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

Dr. Hélène Neveu Kringelbach is Associate Professor in African Anthropology and Vice-Dean EDI (Equality, Diversity and Inclusion) for the Arts & Humanities Faculty at University College London (UCL). She gained her DPhil in Anthropology from the University of Oxford, and has done fieldwork in Senegal, France and the UK.

Between 2002 and 2012 she did research on dance, social mobility, morality and notions of self in Dakar, Senegal. The monograph coming out of this research, *Dance Circles: Movement, Morality and Self-Fashioning in Urban Senegal* (Berghahn Books, 2013) was awarded the 2013 Amaury Talbot Prize in African Anthropology (RAI, UK) and a special citation in the 2013 De la Torre Bueno Prize in Dance Studies (Society of Dance History Scholars, US). Since 2021 she has been carrying out research on 'mixed' marriage and transnational family relationships between Senegal, France and the UK. This work focuses on interculturality within families, intergenerational memory, new ideas about love and marriage in Senegal and beyond, and the impact of migration and immigration policies on family practices between Senegal and Europe.

Η **Hélène Neveu Kringelbach** είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια αφρικανικής ανθρωπολογίας και αναπληρώτρια πρόεδρος του EDI (Equality, Diversity and Inclusion) στη σχολή Arts & Humanities, στο University College (UCL) του Λονδίνου. Απέκτησε το πτυχίο της στην Ανθρωπολογία από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και έχει κάνει επιτόπια εργασία στη Σενεγάλη, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Μεταξύ 2002 και 2012 πραγματοποίησε έρευνα για τον χορό, την κοινωνική κινητικότητα, την ηθικότητα και τις έννοιες του Εαυτού στο Ντακάρ της Σενεγάλης. Η μονογραφία που προέκυψε από αυτήν την έρευνα, *Dance Circles: Movement, Morality and Self-Fashioning in Urban Senegal* (Berghahn Books, 2013) τιμήθηκε με το βραβείο Amaury Talbot 2013 στην Αφρικανική Ανθρωπολογία (RAI, UK) και με ειδική μνεία από το De la Torre Bueno Prize in Dance Studies (Society of Dance History Scholars, US), το 2013.

Από το 2021 διεξάγει έρευνα για τους «μικτούς» γάμους και τις διεθνικές οικογενειακές σχέσεις μεταξύ Σενεγάλης, Γαλλίας και Ηνωμένου Βασιλείου. Σε αυτή την έρευνα εστιάζει στη διαπολιτισμικότητα εντός των οικογενειών, στη διαγενεακή μνήμη, στις νέες αντιλήψεις για την αγάπη και το γάμο στη Σενεγάλη, αλλά και πέρα από αυτήν, και στον αντίκτυπο των πολιτικών μετανάστευσης στις οικογενειακές πρακτικές μεταξύ Σενεγάλης και Ευρώπης.

Ruxandra Ana (PhD University of Warsaw) is an anthropologist whose research focuses on cultural heritage in relation to labor practices, entrepreneurship, and social change in Cuba. Her doctoral dissertation is an ethnography of dance-related practices as part of alternative networks of economic and emotional exchange that emerge in touristic spaces in Havana. Currently a postdoctoral researcher at Adam Mickiewicz University in Poznań, Poland, she is conducting a research project that analyses dance labor in migratory contexts.

Η **Ruxandra Ana** (PhD University of Warsaw) είναι ανθρωπολόγος. Η ερευνητική της δουλειά εστιάζει στην πολιτιστική κληρονομιά σε σχέση με τις εργασιακές πρακτικές, την επιχειρηματικότητα και την κοινωνική αλλαγή στην Κούβα. Η διδακτορική της διατριβή είναι μια εθνογραφία πρακτικών που σχετίζονται με τον χορό, οι οποίες αποτελούν κομμάτι δικτύων οικονομικής και συναισθηματικής ανταλλαγής που αναδύονται σε τουριστικούς χώρους στην Αβάνα. Αυτή την περίοδο είναι μεταδιδακτορική ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο Adam Mickiewicz στο Πόζναν της Πολωνίας και εργάζεται σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα που μελετά το χορό ως πεδίο εργασίας σε μεταναστευτικά περιβάλλοντα.

Dr Rowena Gander is an academic / international performance artist who creates thought provoking

Η **Rowena Gander** είναι πανεπιστημιακός και διεθνής καλλιτέχνης, η οποία δημιουργεί έργα σόλο ερμηνείας

solo performance works that question and negotiate themes of sexuality, power and objectification in women. Since 2015 she has worked creatively with objects to tease out how they can add to or dissolve female subordination. She has uncovered many ways of not only working creatively with objects, but also, how application of different methodological approaches to research can aid the negotiation of power. Rowena has published multiple creative resources because of her practice, and teaches regular workshops that focus on subjectivity, sexuality, and identity. Rowena is now preparing for a second national tour of Barely Visible – a powerful physical solo show that highlights common issues that lesbian women face.

που προκαλούν, αμφισβητούν και διαπραγματεύονται ζητήματα θέματα σεξουαλικότητας, εξουσίας και αντικειμενοποίησης των γυναικείων σωμάτων. Από το 2015 εργάζεται δημιουργικά με αντικείμενα για να καταδείξει τους τρόπους με τους οποίους μπορούν να ενισχύσουν ή να αποτρέψουν τη γυναικεία υποταγή. Μέσω της δουλειάς της έχει καταγράψει τρόπους δημιουργικής εργασίας με αντικείμενα, και εφαρμογές διαφορετικών μεθοδολογικών προσεγγίσεων στην έρευνα, οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν στη διαπραγμάτευση της εξουσίας. Έχει δημοσιεύσει για διάφορα ζητήματα σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθεί και διδάσκει τακτικά σε εργαστήρια που εστιάζουν στην υποκειμενικότητα, τη σεξουαλικότητα και την ταυτότητα. Σε αυτή τη φάση προετοιμάζεται για μια δεύτερη, συνεχόμενη εθνική περιοδεία του Barely Visible – μια δυναμική σόλο παράσταση που αναδεικνύει τα κοινά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι λεσβίες γυναίκες.

Eleftheria Sofroniou is a PhD researcher in Sociolinguistics at the University of Westminster. The title of her project is “Making up (for) lost heritage: an ethnographic study of dance, language and identity in the London’s Greek Cypriot diaspora”. This project is fully funded by the Techne Organization. Eleftheria has studied Greek Philology in the University of Crete and she holds two Masters, one in Global Journalism from the University of Coventry and one in Contemporary History and Politics from the Birkbeck’s College, University of London. She has been working as a journalist and correspondent of Famagusta in Cyprus in the Cyprus Broadcasting Corporation and various Greek Cypriot newspapers, such as Politis and Simerini. In London she is currently working in the Hellenic Tv hosting the programme “Selecting a Career”, presenting Greek Cypriot and Greek professionals (who have excelled in their careers) and being actively engaged to the Greek Cypriot community in London. Her PhD project at university of Westminster aims to explore folk dancing as a form of constructing one’s cultural, ethnic and national identities, and how it may contribute to the continuous use of heritage languages. As a PhD researcher she has the goal her project to contribute to dance studies, enriching our knowledge about Greek dancing in London and its intersection with the construction of ethnolinguistic identities taking stock of cross-sectional studies that have suggested that dance can shape identities. Her aim is to enhance the comprehension surrounding the linguistic dimensions of folk dancing in diaspora, examining migration as a complex and multi-layered life experience.

Η Ελευθερία Σωφρονίου είναι τριτοετής διδακτορική φοιτήτρια στο τμήμα της Κοινωνιογλωσσολογίας, στο Πανεπιστήμιο του Westminster στο Λονδίνο. Το θέμα της διδακτορικής της διατριβής είναι «Ανακτώντας την χαμένη γλωσσική κληρονομιά: μια εθνογραφική μελέτη του παραδοσιακού χορού, της γλώσσας και της ταυτότητας στην Ελληνοκυπριακή διασπορά του Λονδίνου» (Making up (for) lost heritage: an ethnographic study of dance, language and identity in the London’s Greek Cypriot diaspora). Κατέχει πτυχίο κλασικής φιλολογίας από το Πανεπιστήμιο Κρήτης και δύο μεταπτυχιακά (MA): ένα στη Διεθνή Δημοσιογραφία (Global Journalism) από το Πανεπιστήμιο του Coventry, και ένα στη Σύγχρονη Ιστορία και Πολιτική (Contemporary History and Politics) από το Πανεπιστήμιο Birkbeck’s College, στο Λονδίνο. Εργάστηκε στην Κύπρο ως δημοσιογράφος και ανταποκρίτρια Αμμοχώστου στη Ραδιοφωνικό Ίδρυμα της Κύπρου (ΡΙΚ), καθώς και σε κυπριακές εφημερίδες, όπως στη Σημερινή και στον Πολίτη, καλύπτοντας ποικίλα ρεπορτάζ. Η μεταπτυχιακή εργασία, την οποία εκπόνησε στο δεύτερο μεταπτυχιακό της στην Αγγλία με τίτλο «Ο ρόλος των παροικιακών σχολείων στην οικοδόμηση της εθνικής ταυτότητας των Ελληνοκύπριων μαθητών στο Λονδίνο», αποτέλεσε το έναυσμα για να εντυφλήσει στην ελληνοκυπριακή παροικία του Λονδίνου και στις αντιλήψεις των Ελληνοκυπρίων για την διγλωσσία, πολυγλωσσία, την κυπριακή διάλεκτο και την εκπαίδευση της ελληνικής γλώσσας στο διασπορικό πλαίσιο. Παράλληλα, η εργασία αυτή άνοιξε το δρόμο για να ξεκινήσει το διδακτορικό της με κύριο επόπτη της τον δρ Πέτρο Καρατσαρέα και με κύριους άξονες την ελληνοκυπριακή κοινότητα του Λονδίνου, τον παραδοσιακό χορό και την εθνογλωσσική ταυτότητα των Ελληνοκυπρίων. Για την εκπόνηση της διδακτορικής της εργασίας, απέσπασε υποτροφία από τον πολιτιστικό οργανισμό Techne, ο οποίος στηρίζει διδακτορικούς φοιτητές που προσεγγίζουν θέματα που αφορούν τις τέχνες με καινοτόμους και δημιουργικούς τρόπους και προσεγγίσεις.